

vloedbos

langs het vloedbos van de kruipwilg
de paarse ragebol van de distel
een haagwinde onder de stekels

de warmte als kleefkruid aan je huid
geen wind, wat vogels dat wel:
de koppige strijkstok van de merels
een vroege uil in het stroefste hout

en doorheen de oevermatten van het riet
sijpelt het spel van kinderen

een iel geen mercantiel geluid
tenzij heel hoog een Boeing
dit is de tijd het zoevend seizoen
dat men op zoek gaat
naar wat men heeft:

dit langoureuze landschap langs
de Durme dat de dichter liefheeft
en wie wordt geen dichter
die hier geboren is:

men hoeft gewoon in een wegel
in een zijwegel onder de schaduw
van een els, een hazelaar – gewoon
in het gras even neer te zitten
als een luis in de pels
van deze zwetende beemden

dit broeierig hete beneden Den Trap
waar de paarse kaarsen staan
van een soort die je niet kent

je bent hier geboren, je wordt hier geboren
telkens je terugkeert en de veerman betaalt
met je laatste cent

Staf De Wilde